

SVART PÅ HVITT

Aand skal vinde på Trold til sist
og Vit på den Varge Vildskap.
(Arne Garborg)

8. DESEMBER 1943

MØTET I TEHERAN SIKRER SAMARBEID I KRIG OG FRED

Nyheter 7-12.

Etter et fire dagers møte har Churchill, Roosevelt og Stalin sendt ut en felles erklæring. Det heter at de tre ledere, sammen med militærsakkyndige, har drøftet krigsføringen, og er blitt enige om detaljerte planer for operasjoner fra øst, vest og sør, fra lufta og på sjøen. Møtet har styrket det gode forhold mellom de tre stormaktene, og sikrer at samarbeidet også vil fortsette etter seieren. Sambandstatene, Sovjet og Storbritannia vil søke å vinne alle folk som er mot tyranni og slaveri, for et verdensomspennende demokratisk samarbeid. Det blir igjen presisert at hvert land selv vil kunne bestemme sin regjeringsform, men for å være med blant de forente nasjoner må en bygge på frihetens prinsipp. Veien vil stå åpen også for Tyskland, etter at det har lidt sitt nederlag og fått en regjering som kan godkjennes ut fra et demokratisk syn.

Roosevelt og Churchill er reist fra Teheran til Kairo for å ta del i en ny konferanse. Foreløpig ubekreftede meldinger sier at det nye møte holdes med Tyrkias president İnönü. Denne melding har vakt uro i Tyskland.

I Italia har den 5 og 8 arme hatt ytterligere framgang.

Den røde arme har avskåret jernbanen mellom Smjela og Snamenka, som nå er omgitt på tre sider av russiske avdelinger. Tyske angrep avvist ved Tsjernigov. Framgang i Hvitrussland.

Bolivia erklært Tyskland krig.

Ukeoversikter.

SJØKRIGEN I Atlanterhavet er 6 tyske ubåter senket av fly i løpet av 8 dager. Dermed ble 3 store konvoier reddet. De langt-rekkende bombemaskinene, som opererer fra Amerika, Storbritannia og Island, har bevist sin store verdi i kampen mot ubåtene. Tid-

ligere kunne disse nå inn på konvoiene etter en kamp med de eskorterende krigsskib, nå må de seire over flyene for de når fram til krigsskibene.

ØSTFRONTEN I løpet av den senere tid er 300 kvkm hvitrussisk territorium befridd. Den røde arme har bl. a. inntatt Dovsk, og rykker nå fram mot Rogutsjev. Andre avdelinger står bare 40 km fra Mogilev. Bohruisk er truet, og Shlobin er så å si omringet.

Ved nedre løp av Pripet er en rekke steder befridd.

Den tyske motoffensiven har tvunget Den røde arme til å oppgi Korosten. Det største presset øves nå av tyskerne i nærheten av Tsjerkassy. I dette frontavsnitt truet nemlig russerne jernbaneknutepunktet Smjela, og det oppstod en mulighet for å splitte i to de styrkene som tok del i fiendens motoffensiv. Den tyske militærledelse ble derfor nødt til å sende forsterkninger til Tsjerkassyavsnittet og gå til angrep. Disse er imidlertid avvist i likhet med alle øvrige tyske angrep som har funnet sted siden fallet av Korosten.

Avdelinger som har gått fram fra Kremetsjog har inntatt en rekke steder, bl. a. Salsjki like øst for Snamenka. Bli også dette sistnevnte, store knutepunktet tatt, vil tyskernes stilling innenfor buen bli ytterst vanskelig, da så å si alle transportene deres passerer Snamenka.

På de øvrige avsnitt har det vært relativt stille.

Helhetssituasjonen på østfronten er altså for øyeblikket: Russisk framgang i Hvitrussland og innenfor Dnjeprbuen, mens tyskerne har klart å stanse Den røde arme på midtavsnittet. Det har de imidlertid klart ved å gå til en motoffensiv som lett kan bli overordentlig dyr for dem. Erfaringene viser at motoffensiver som ikke fører til noen absolutt suksess, lu-

rer til de dyreste operasjonene en kan foreta. Når tyskerne besluttet seg til å gå til sitt motangrep, trass i at årstiden og forholdene forøvrig gjorde det ytterst tvilsomt, så kan en gå ut fra at de gikk til dette skritt, i håp om å klare å nytte de siste ukene av høsten til å bringe forvirring i de russiske ledesers disposisjoner, og dermed utsette vinteroffensiven. Den tyske generastab er sikkert på det rene med, at et nytt vinterfelttog vil bli langt dyrere for Wehrmacht enn de tidligere.

ITALIA Etter hårde kamper har den 8 arme vunnet slaget om tyskernes vinterlinje ved Sangrofloden. De fiendtlige troppene trekker seg nå tilbake, idet de ødelegger veiene, sprenger broene og til dels yter motstand fra vel forberedte stillinger. Kampene antar til sine tider en heftig karakter. Likevel regner en med at tyskerne nå vil falle helt tilbake til Pescarafloden.

Også den 5 arme har gått til offensiv. Kampene står i området ved Gariglianoelva, og dreier seg først og fremst om høyder på begge sider av hovedveien til Rom. Det tyske forsvaret er vel forberedt, og motstanden er heftig, liksom rykker de allierte troppene framover.

Fly- og flåtestridskrefter griper stadig inn i kampene. Transporter, samferdselslinjer og havneanlegg blir bombet fra lufta og fra sjøen. Luftangrep har bl. a. vært rettet mot Torino og Bolzano.

Det italienske folks motstand i landets nordlige deler er fremdeles heftig. Sammenstøt mellom tyskere og italienerne har i det senere funnet sted i Firenze, Torino og ved Lago Maggiore, hvor tyskerne ble nødt til å nytte fly. Tyske transporter i Norditalia utsettes stadig for overfall. De går nå helst med tanks eskorte. (Forts. s. 4)

SEND AVISEN VIDERE

•DERE ER REICSHKOMMISSAR TAKK SKYLDIG•

Alle mannlige norske studenter skal sendes til Tyskland. Tyskerne gjorde den 30. nov. det norske folk kjent med sitt siste tiltak, for å sikre vår eksistens og verne oss mot barbari og kulturødeleggende krefter. De stormet Universitetet og foretok massearrestasjoner. Etter vanlig tysk mønster brukte de maskinpistoler og geværkalber, som den ville horde de er.

Det var ført forhandlinger om et nytt reglement, som forsøkte å smugle inn frontkjempere på Universitetet utenom den vanlige konkurranse. I universitetslærernes samlede motstand tvang ns på tilbaketog. Mens forhandlingene pågikk, ble en rekke universitetslærere og en hel del studenter arrestert. Forhandlingene fortsatte, mens livet på lesesaler og auditorier gikk sin vante gang. Dette vakte forundring utenfor Universitetet, og voksende forbitrelse blant studentene. Stemningen fikk til slutt utløsning i en protestaksjon, hvor studentene krevde at de fengslele straks ble løslatt. Tirsdag 30. nov. kom tyskernes svar — etter ildpåsettelsen i Aulaen, som inkjetet Riksdagsbrann lang vei.

Det ser ut som tyskerne hele tiden har fulgt en bestemt plan. Den minner om den Terboven fulgte under Stortingsforhandlingene 25. sept. 1941, hvor han kynisk avslørte det som et stortilet forsøk på å kompromittere vårt demokratiske styresett. Tyskerne lot rykter sive ut om at striden ville bli bilagt. Løslatelsesdokumentet lå allerede ferdig, og ved hjelp av uskadelige, moderate nikkedukker som Hoel skulle Universitets folk få følelsen av at det hele kunne bli, og at de kunne utnytte motsetningene mellom ns og tyskerne ved en forsiktig og smidig politikk. Tyskernes linje ble forpurret ved protestaksjonen. Så kom brannen i Aulaen og dermed påskuddet til atter å demonstrere tysk høy sinn.

«Dere er Reichkommissar takk skyldig», sa Rediess da han i Aulaen kunngjorde for de arresterte studenter hva som ventet dem.

Så slovet er nasistene av sin egen stupide og mekaniske lognsiktighet, at de ikke aner hvor sanne ting de kan slumpe til å si.

Vi er dem takk skyldig, nå som de gang da de samlet folket mot seg ved å slippe forrædere til. De ga oss en helsebringende hestekur mot forhandlingsvilje og tilpasing. De jaget oss opp av et leie hvor vi kanskje hadde innrettet oss vel makelig, med menneskerettighetene til sovepute. Vi ble lys våkne, og ord som demokrati og frihet er ikke lenger ord, men en levende ild i våre hjerter. Ja fienden hjelper oss, styrker oss, oppdrar oss! Ved å mørklegge vårt åndsliv og ensrette pressen, pustet han til politisk lidenskap, og vakte en evne til orientering som gjør at en aktiv politisk bevissthet lever i alle lag av folket, like ned til skolebarna i småklassene. I fjor vår ga han ungdommens oppdragere hove til å begeistre hele den siviliserte verden, i ny tro på demokratiets ukuelige livskraft. Han har manet sovjet-spøkelset i jorden, som hindret mange bra folk fra å bruke vettet. Han karikerer de mørkredde angst i slik kjempemålestokk at de ler befriet, og de åpner seg for impulser fra vår store alliertes verdige sosiale nybrottsverk. Duelig, uavlatelig gir vår fiende oss ny grunn til å være takknoslig.

Nå sender han blomsten av landets ungdom til «sonderlager» i Tyskland. De var «sabotører og drev illegal virksomhet». All ungdom i landet vil nå føle en sket trang til nettopp den slags virksomhet. Hatet blir glødende, en dag skal den tenne en ild som vi lover skal bli verre å slukke enn Aulabrannen.

Det er sorg og fortvilelse i tusen norske hjem i dag. Men det vet studentene, deres pårørende og hele folket, at ved sin holdning har vår akademiske ungdom lagt et grunnlag for Universitetet i framtidens frie Norge, som sannelig er offeret verd.

Japansk misnøye.

Tysk telegrambyrå meddeler at den japanske marineattaché i Berlin, sammen med to marinekapteiner, er reist til Norge for å inspisere de tyske sjøstridskrefter. Den sannsynlige grunnen til denne inspeksjonsreisen er japansk

Over til freden.

Befrielsen av Norge kan tenkes å skje på forskjellige måter. Det kan bli ved væpnet invasjon, ved ordnet evakuering av tyskerne eller det kan skje som en uordnet evakuering i forbindelse med sammenbrudd på andre fronter.

UNRRA har 60 mill. tonn matvarer til disposisjon, men trass dette vil spørsmålet om kuapphet bli helt dominerende hvis sammenbruddet skjer samtidig på alle fronter, uttalte medisinaldirektor Evang i et foredrag i forrige uke. Vi blir da nødt til å sette alle på minimumsrasjon. Vil det da si at rasjonen blir lik for alle? Selvsagt kan det ikke komme på tale å sette Tyskland på samme rasjon som dets ofre. Og videre må rasjonenes størrelse bestemmes etter den levestandard de forskjellige folk har vært vant til. Jo høyere standard, dess høyere rasjon. Og de klimatiske forhold må det også tas hensyn til.

Alle gjør best i å regne med en nødsperiode som en overgang. Også de seirende stater vil måtte fortsette med rasjoneringen. Av tilførsler vil det først og fremst bli lagt vekt på fett og konsentrerte næringsmidler, men vi har også funnet at det ville være riktig å tenke på stimulanser som kaffe og te.

misnøye og engstelse, p.g.a. Tysklands manglende innsats mot den britiske flåte i europeiske farvann. Japanerne ønsker rimeligvis å få rede på hvorfor de tyske overflateskip ikke blir satt inn i kampen.

Japan kan ha gode grunner til å være skuffet over sin forhandfelle. Ubåtvaapnet har slått feil.

Marineminister Knox kunne nylig opplyse, at De forente nasjoner i dag disponerer over like stor handelstonnasje som den de disponerte ved krigsutbruddet. Ubåter blir stadig senket, konvoier går tryggere enn noensinne. Japan må undre seg over at de tyske overflateskipene ikke blir satt inn i kampen, og reise spørsmålet om det ikke er noe i ryktene om dårlig moral blant mannskapene.

STØTT OPP OM KONSERT- OG TEATERBLOKADEN

TYSKLAND OG ARBEIDSKRAFTEN

Krigen stiller stadig større krav til det tyske folks innsats. Nederlaget ved Stalingrad ga støtet til arbeidsmobiliseringen som ramnet en stor prosent av folket, og som snart ble utvidet til å omfatte også de besatte land.

Siden er meget inntruffet: De kjeppemessige tap på østfronten, Italia som trass i alt binder styrker, luftoffensivens økende intensitet, vankelmødighet i vasallstatene og øket motstand i det kuede Europa. Alt dette har tvunget Hitlertyskland til å gå stadig videre med arbeidsmobiliseringen, til å bli mere og mere hårdhendt.

Øyeblikkets store problemer er reserver til frontene, krigsproduksjonen og omsorgen for de uthombede. Det må ryddes i de herjete byer. Folk må skaffes det aller nødvendige av klær og inventar. Det må bygges midlertidige boliger. Fabrikker må gjentres, produksjonen holdes i gang. På samme tid gjelder det å frigjøre folk for aktiv krigstjeneste, derfor er hjemmevernsorganisasjonene bygget ut. Nesten enhver som kan holde et gevær, gjør i dag våpen-tjeneste. Tusener og atter tusener forretningsfolk, funksjonærer og arbeidere, sover hver natt på sine arbeidsplasser for å kunne imta plassen ved luftverkanonene når alarmen går. Enda flere er beordret som hjelpemannskaper til politiet og SA-organisasjonen.

Den halvt legmannsmessige tjenestegjøring ved luftvernet, ble til å begynne med satt i gang i Vesttyskland; etterhånden er den gjort gjeldende i hele landet. Det er bl. a. skapt en slags landstorm hvor menn i alderen 35-45 gjør regulær fronttjeneste og hvor, i det aller siste, selv eldre er satt inn. I luftkrigsområdene har SA-formasjonene fått som oppgave å ta seg av besetningene fra nødlandede fly, bekjempe sabotasje-grupper og forfølge fiendtlige agenter. Krigsfangene nødvendiggjør også et intenst vakthold.

Politistyrkene øker stadig. Medlemmene av hjemmevernet får ofte politioppgaver. Ved fabrikkene fungerer grupper av industriarbeidere som vaktmennskaper med politimyndighet. I leirene for utenlandske arbeidere får selv utlendinger,

som blir ansett som pålitelige, ta del i polititjenesten.

Parallelt med alt dette går forsøkene på å rasjonalisere næringslivet. Parolen er «flere soldater og mere våpen». Produksjonen må økes, men samtidig skal en spare på arbeidskraft. Meget tyder på nye utskrivninger blant tyske forretningsfolk og bankfunksjonærer.

Men Tyskland mangler stadig folk. Derfor er vedtakene om at såkalte «uverdige» skal være utelukknet fra fronttjeneste, blitt endret i det siste. Himmler har bestemt at folk som har begått «relativt uskyldige forbrytelser» skal kunne tjenestegjøre i hæren.

Men mangelen på rekrutter og arbeidskraft er stadig stor, trass i at onlag 12 mill. frivilligsinnede utlendinger allerede er ført til slavearbeid i Tyskland. Det er tegn som tyder på at slavene nå skal bli brukt i enda større utstrekning. Våre tyskkontrollerte aviser forteller at det for tiden foregår en vidtgående mobilisering i De baltiske stater. En merker seg at barn og kvinner skal innkalles til arbeidstjeneste, og at alle menn av årgangene 1915-24 skal inn i SS-formasjoner. Det ligger nær å spørre hva hensikten kan være med å offentliggjøre den slags her i landet? Hvilken interesse har tyskerne av å innramme sitt skrikende behov for arbeidshjelp og soldater? Grunnen er sikkert at de vil forberede lignende skritt i Norge. Det stemmer i tilfellet helt med ryktene som har versert i det siste, om at barn og ungdom i alderen mellom 12 og 18 år med det første vil bli innkalt til den «nasjonale arbeidsinnsats». Mangt og meget tyder på at dette ikke bare er et rykte.

På bakgrunn av Hitlertysklands behov for arbeidskraft som kan frigjøre tyske rekrutter, må en også se de siste begivenhetene ved vårt universitet. Det er ikke studentenes pyntelige protest som er skyld i deportering av et par tusen unge nordmenn. Våre tyske herrer mente at det var nyttigere å sette de norske guttene til rydningsarbeid i tyske byer enn å la dem studere. Gjennom provokasjoner og uantagelig krav skapte de en foranledning, så kom «straffen».

Studentene våre er falt som offer for et hensynsløst forsøk på å nytte nordmenn til beste for Tysklands kump. De er ett offer for brutal terror. Men fienden skal ikke klare å bryte vår holdning, og heller ikke å knuse vår kamp. Provokasjonene vil skape aktiv motstand. Vi vil alle støtte den i visshet om at vi dermed øker Tysklands vanskeligheter, og baner veien for vår seier.

Isfronten.

Quislingenes bestemmelse om at de bildende kunstnere skal søke Fuglesang om løyve til å holde utstillinger og Bergerud om løyve til å få dem omtalt i pressen, har fått begeret til å flyte over. Dette kommer som tillegg til alt det andre kunstnerne har vært utsatt for under Quislingregimet: Opplosningen av Kunstnerstyret, beslagleggelsen av pengemidlene, Orsagers rumstering med Nasjonalgalleriet, ape- og pøbelstreken med utstillingen av «ensartet kunst» osv.

Nå har kunstnerne fått nok, de protesterer og slutter opp om isfronten ved de andre åndsarbeideres side. Heretter vil ingen norsk kunstner holde separatutstilling eller delta i kollektivutstillinger som har et program eller har preg av manifestasjon. Bare alminnelige salgsutstillinger er tillatt.

Vi ber publikum om å stille seg loyalt og boykotte utstillingene om de mot forventning skulle bli holdt. Vi skal sørge for at det i så fall blir sagt fra.

En stor del av de kvinnelige funksjonærer i forsikringsselskaperne er i disse dager innkalt til «nasjonal arbeidsinnsats».

De kvinnelige funksjonærer har over alt besluttet at fronten skal holdes, og er ikke nødt til registrering. Slik skal det være.

Studentene MÅ hjelpes.

Tyskernes terroraksjon mot studentene har over alt utløst en voldsom forbitrelse. Men vi må ikke la følelsene løpe av med oss. Flertallet av studentene har nngått å falle i tyskernes hender. Disse må hjelpes. Vi er sikker på at alle gjør sin plikt. Men la det skje i stillhet. Husk at et eneste uforsiktig ord kan være nok til å skade nettopp dem vi vil komme til hjelp.

(Ukeoversikter. Forts. fra s. 1)

VESTRONTE Natt til 3 ds. ble det sluppet 1500 tonn bomber over Berlin. Det var det 5 store angrep på Tysklands hovedstad på 14 dager. Allerede etter de foregående var bare en av Berlins jernbanestasjoner i normal drift.

Natt til 4 ble Leipzig bombet. Også her ble det kastet 1500 tonn bomber. Leipzig er et viktig industri- og trafikksentrum. Byen har bl. a. betydning for transportene til østfronten.

Blant andre mål for luftoffensiven nevnes spesielt sentret for Tysklands stålindustri, Dusseldorf.

En rekke mindre angrep er utført, således noen av Mosquitofly mot Berlin og Vesttyskland.

Bombingen av fiendtlig skipsfart og av kommunikasjonene og flyplassene i Frankrike, Holland og Belgia forsetter. Det samme gjelder mineleggingen av de tysk-kontrollerte farvann.

Et viktig tokt er utført mot Marseille, som tjener som tysk ubåtbåse i Middelhavet. Her ble 5 krigsskip, 5 E-båter og flere transportskip rammet av bomber. Den samlede bombelast som ble sluppet ned over tysk territorium i november, kom opp i 14000 tonn.

DET FJERNE ØSTEN Amerikanske fly har allerede tatt i bruk flyplassene på Gilbertøyene. Flere angrep er herfra rettet mot de japanske stillinger i Marshallgruppen. Luftaktiviteten har vært stor i det sørlige Stillehav. Rabaul og andre mål på Ny Britannia har vært bombet. Også Wewak på Ny Guinea og de fiendtlige stillingene på Bougainville, har vært angrepet. Bombing av japansk skipsfart har funnet sted. 4 destroyere og noen transportskip er rammet i løpet av en uke. Luftangrep mot Rangoonområdet i Burma.

Flåtestridskrefter har bombardert Madang på Ny Guinea og Casuarina på Ny Britannia.

Australske tropper på Ny Guinea nærmer seg Buna og Mangora.

Viktige kamper har funnet sted i Kina. Tchangte ved Toungtjingsjøen og 6 mindre byer er gjen-erobret av kinesiske avdelinger, som også har hatt framgang i to andre provinser.

På konferansen i Kairo mellom Chiang-Kai-Shek, Churchill og

Roosevelt, ble krigen i det fjerne østen og fredsmålene drøftet. Det ble vedtatt at krigen skal fortsette inntil Japans betingelsesløse kapitulasjon. Japan skal fratras alle områder det har erobret med makt, spesielt alle territorier som det har tilegnet seg siden 1914. Japan vil bli nødt til å gi avkall på Korea, Formosa, Mandsjuria og øyene i Stillehavet. Mandsjuria vil bli forent med Kina; dette er allerede godkjent av Sovjetsamveldet.

SYMPTOMER En rekke store streiker har i den senere tid funnet sted i Frankrike, bl. a. i Lyon. Også i vasallstatene øker motstanden mot Tyskland. I Romania har myndighetene, p. g. a. angst for sabotasje mot skipslarten på Donau, nedlagt forbud mot at folk nærmer seg elvens bredder. To bulgarske avdelinger har nektet å kjempe mot den jugoslaviske frihetsarme, og er blitt avvepnet. Ungarn har innledet underhandlinger med Hitler, for å få høve til å kalle troppene sine tilbake fra østfronten.

I Finland har aksjonen mot de norske studentene vakt stor forargelse. Dette er bl. a. kommet til uttrykk i en skarp artikkel i «Hufvudstadsbladet».

Danske, sveitsiske og svenske studenter har demonstrert i anledning overgrepet mot vårt universitet. Den svenske regjering har overlevert en formell protest til den tyske sendemann i Stockholm. Ifølge forlydende antydes det i protestskrevet, at de tyske åtgjerder er egnet til å ødelegge forholdet mellom Tyskland og Sverige. Protesten er likevel blitt avvist av Ribbentrop. Den svenske avis «Arbetaren» skriver at Sverige nu burde stoppe all malmeksport til Tyskland.

Filharmoniskes konsertex er, som alle andre konserter, boykottet. Hilda Waldeland som opptrådte torsdag 3 ds. i Filharmonisk på Kljingenberg, hadde skriftlig kontrakt som var inngått før parolen ble sendt ut, og kunne ikke trekke seg tilbake.

Det foreligger sikre bevis for at tyskerne går til tvangsutskrivning av mannskaper til U-båtene. Før stod sjøfolkene i kø for å bli med i det «ærefulle» våpnet.

I anledning våpenstillstandsda- gen den 11 nov., skrev den tyrkiske avis «Yeni Sabah»: «Hele det tyske folk blir engstelig etter som årsdagen for våpenstillstanden nærmer seg. De håper imidlertid at dersom de klarer å komme over øyeblikkets vansker, da vil de også kunne fortsette motstanden. Håpet er fåfengt. Nasismens skjebne er allerede beseglet.»

Det framgår av en omfangsrik rapport, som er utgitt av Det internasjonale arbeidsbyrå i Montreal, at 30 mill. mennesker er drevet fra sine hjem i Europa siden krigsutbruddet. I dette tallet er ikke regnet de menneskene som er uttatt til arbeidstjeneste eller bombet ut av sine hjem.

En jernbanevogn med noen tusen maskinpistoler og maskingeværer, ble forleden stjålet fra tyskerne i Danmark. Vognen forlot våpenarsenalet på Amager med en tysk by som bestemmelsessted, men adressen ble forandret til en by i Jylland. Da tyskerne der endelig fant den igjen var den tømt.

FRIHAGEN VISEORDFØRER

En engelskmann er oppnevnt som ordfører for UNRRAs europeiske administrasjon. En russler og Anders Frihagen er blitt viseordførere.

En fransk quisling, Maurice Sarraut, redaktøren av det radikal-sosialistiske partis hovedorgan «Depeche de Toulouse», er dømt til døden og skutt av franske frihetskjemper.

Kjøbenhavn er idømt en kollektivbot på 2 mill. kr til straff for at en tysk soldat er blitt skutt. En tysk melding om dette viser at det i den senere tid har funnet sted en rekke attentater mot tyskerne i Danmark. Fra tysk hold understrekes det at de danske myndighetene ikke legger den tilstrekkelig iver for dagen i forsøkene på å hindre attentatene og sabotasjehandlingene, og at befolkningen understøtter «forbrytterne». Det er kommet trusler om strenge åtgjerder overfor de danske aktivistene, men truslen er virkningsløs.